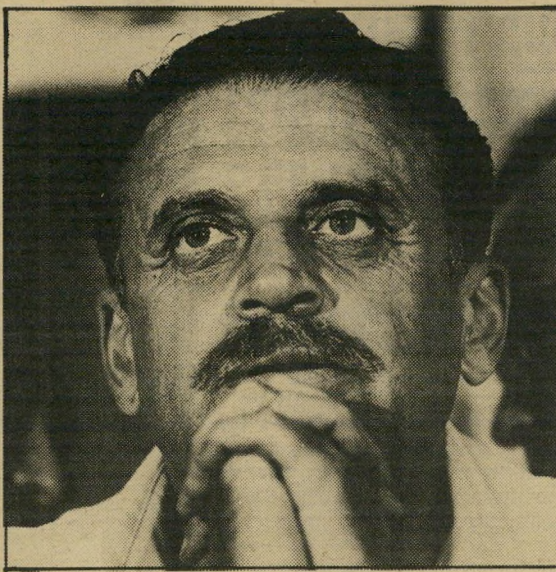




ריבקה שריר
אני עדיין בהלם ממה שקרה



אברהם שריר
מדוע שלא אחייע עם אנשתי

אברהם: ריבקה מתרגזת מהר, לוקחת ללב דברים. היא ג'ינג'ית אמיתית.



● **ריבקה, מאז שבעלך אינו שר, יש אנשים שנעלמו לפתעפתאום מהנוף החברתי שלכם?**

ריבקה: את יודעת מה? אני שמחה... טוב, "שמחה" זאת אינה מילה נכונה. אינני שמחה על מה שקרה לאברהם, אבל מאז שקרה לו מה שקרה, לפחות יכולתי להיווכח מידיו חבר. ● **מה גילית?**

ריבקה: אני עדיין בהלם, פשוט בהלם. ● **עד כדי כך התאכזבת?**

ריבקה: אוהו! כמה אכזבות, אין לך מור שגו זה פשוט לא ייאמן במשך שנים הייתי בטוחה שאנשים מסויימים הם חברים שלנו. מה זאת אומרת! איך יכולתי לחשוב אחרת? אברהם עזר לכליך הרבה אנשים: אנשים אמרו לנו, כל הזמן, עד כמה הם לויאליים לנו...

אני בהלם ממה שאני מגלה. כן, אני מופתעת. לא ציפיתי שכך ינהגו כלפינו. הרי יש עניין יסודי של להיות בני-אדם: בני-אדם! ואני האמנתי שהיו מסביבי בני-אדם.

אחרי מה שגיליתי, אני מודיעה לך, בכי טחון מלא: "אין לך כל אפשרות לדעת מיהם חבריך, כל עוד את במצב שאת יכולה לעזור לאנשים, שהם צריכים אותך!" שום מסגרת שבועלם לא תעזור לך! אני עדיין מנסה לע" כל... אשתו של איזה חבר-כנסת (ליברלי) טילפנה עשרות פעמים — עשרות! — ושיכנעה אותי: "אנחנו מאחוריים: זה לא נכון מה שמציצים על בעלי, שהוא לא נאמן לכך. אנחנו נאמנים לכם, אנחנו חברים..." פתאום, מאז שקרה מה שקרה לאברהם... קשה להי אמן.

אני כבר לא יודעת למי להאמין. או אלי קולס (חבר-כנסת לשעבר, שנמנה עם מחנה שריר) — הרי אברהם יצר אותו, הביא אותו מקריית... מניין זה היה? לא, מתלחנן, מאיזה קיוסק? הנה, ראי מה קרה. מי היה מאמין?



מכאן התנהלה השיחה עם אברהם שריר בלבד:

● **אברהם, יש לך פתאום "חורים" בסדרהיום, אחרי שהיית שריכפול?** מבחינת לחץ, זה הרבה פחות. מרגע ששרי רע לי שאינני שר, או מוכן שחסרים לי נושאים רבים שטיפלתי בהם, ושהייתי רוצה להמשיך לטפל בהם, אבל... מצד שני בגלל הוויכוח סביב היוזמה המדינית, האירועים רודפים זה את זה.

● **קטנידיאמונה מפרשים את התנגדותך ליוזמת-שמיר כנקמה אישית ביצחק שמיר, על שלא מינה אותך לשר.**

אני ודוא לא כועס על שמיר. אני יודע ששני שרים עשו לי את זה.

● **מי השניים?** משה ניסים ורוני מילוא. אני יודע כיום

● **מי מאיים עליך?**

הנה, עכשיו עמדת ההתנגדות כמלאי מקום יושבראש המזכירות בתנועה. הכל כבר היה מסוכס... עד שהבעתי את עמדותי ביוזמה המדינית. מהרגע שהודחתי עם שרון לוי-מורדי, זה הוקפא לפתע-פתאום.

● **אולי זה צירוף מיקרים?**

לא! נאמר לי שזה קשור זה לזה. ארנס אמר שהנושא יועלה על ידו כאחת הישיבות הק" רובות (הנושא הועלה בישיבת המזכירות האחרונה עלידי לוי ושרון). על מה מענישים אותי? לא, אינני חושב שזה נעשה מטעם שמיר. אני יודע בבירור שמילוא וניסים הם שפעלו נמרצות נגדי ושהשפיעו על שמיר, אבל זה שייך להיסטוריה. אני מבקש ממך, אל תגדרי אותי...

● **מאז שיחת-הטלפון המפורסמת (השיחה נערכה ב-4 אפריל) ביום שבו הציג שמיר את שריר הליכוד, עליי נרסה אחת, הרגיע שמיר את שריר בעניין חברותו בממשלה. כמה שעונו בלבד לפני שהדיח אותו. אמר לו, עליי אותה נרסה: "אין לך סיבה לדאוג..." האם שוחחת עם יצחק שמיר?**

כן, פעם אחת דיברנו בארבע עיניים. לכן אינני רוצה לפרט את תוכן השיחה.

● **ביוזמתו של מי התקיימה השיחה?**

זה נעשה ביוזמתי.

● **כיום יש איזשהו קשר ביניכם? באחרונה אין בינינו קשר.**

● **עם מילוא וניסים שוחחת מאז שהסקת מסקנות לגביהם?**

לא, אין כל קשר ביני לביןם. אם אנחנו נתקלים זה בזה, אני אדם מנומס... לא יותר.

● **נוח לך להיות מוצג כנשרך אחר ה"טריומוויראטי" (לוי-שרון-מורדי)?**

נ, מה לעשות? הם שרים: אני כבר לא. ● **יש לך סיכוי לשוב ולהיות שר?** לא יודע. אני לא חושב על כך. כרגע זה לא ריאלי. אין כיום מקום בשבילי לחשוב על חברות בממשלה. אבל מה? האירועים המדיניים מורידים את תנועת הגלגל, והגלגל בפור ליטיקה, את יודעת, הוא עגול... ישנם דיבורים על הקדמת הבחירות. שערי לעצמך, המעצור והליכוד נפרדו כמעט על דבר תיאור רטי. אני נדהם, לעיתים, מאי-הבנתם של כמה אנשים, שאינם מבינים מה פירושה של כמה הבטחה. על מה רוצים כיום להיפרד? על נייר! מה יקרה כשהדברים יהיו אמיתיים?

הציבור. צחוק הגורל יהיה, שהליכוד הוא שיקים את המדינה הפלסטינית.

מהרגע שייבחרו מנהיגים, יצטרכו להת" ייחס אליהם בהתאם לכך ברחבי העולם. יתייחסו אליהם כאל "נבחרים". לכן, לבוא ולומר שאני נוקט את עמדותי אך ורק ממניעי נקמה?

● **זה נאמר גם בהקשרים של אחי רים במערכה הזאת. יש מי שמפרש שים את המתרחש במיבחי-כוח בתוך הליכוד.**

ואני אומר שמי שמנסים להציג זאת כמיבחי-כוח בליכוד מסיתים את תשומת-הלב מעיקר העניין. אגב, אחי-אחד מאלה שהצביעו בעד יוזמת-שמיר לא המציא לי נימוק ענייני. בראשונה בחיי הפוליטיים, אני נאלץ להקי שוב לנימוקים כמו "אין לפגוע בשמיר", או "אין לפגוע בשליטון". מה שייך אחד לשני? מדוע מערבים תפוחי-עץ ועגבניות? אם היוזמה הוואת טובה — היא אמורה להיות טובה גם לליכוד וגם למערך.

● **אשר לחלוקת הכוחות בליכוד, משייכים אותך למחנה לוי-שרון-מורדי. אתה כופר בכך?**

אנחנו לא מחנה. אנחנו לא דנים בשיחור תינו בשום דבר מעבר לנושא המדיני. לי יש עמדה מסויימת, ואני מחזיק בה, גם זה במחיר אישי.

● **מה פירושה?**

יש לי תחושת מועקה לגבי חוסר-הדמוקרטיזציה בליכוד, חוסר-הסובלנות, חוסר-הנכונות לשמוע דיעות אחרות. אני מרגיש מאויים בתנועה כתוצאה מעמדותי בעניין יוזמת-שמיר.

בבירור שהם שהשפיעו עליו (על שמיר) והסיתו אותו נגדי. אני ויתרתי פעמיים על המקום השני במפלגה הליברלית לטובת משה ניסים. מעולם לא ייחסתי חשיבות למיספרים. ויתרתי למענו, למרות שזה היה בניגוד לתקנון המפלגה. אחרי-כך הוא שילם לי, כן, הורה לי...

● **איך אתה מסביר זאת?**

פשוט שגיתי בכך שהייתי מעורב באיחויי הקרעים במפלגה הליברלית, ובניסיון לע" שות שלום שם. כתוצאה ממאמציי יצא יצחק מורדי נשכר, ואילו ניסים הגיע למקום השני. האביה היסנה-נישנה בין ניסים לבין מורדי יצרה אצל ניסים רגשות ועם ותיסכול. את כל זה הוא היפנה כלפיי.

● **ומה גרם לרוני מילוא לפעול נגדך?**

רוני טען, במשך שנתיים, שאני חוסם את דרכו למישרדה-מישפטים. אם אני יודע זאת? בוודאי. הרי הוא הדליף לאחר ממקורבני שיעשה הכל כדי שלא אהיה שר. הוא רצה לקבל את תיקת-היירות. הרי התיק הזה כבר היה בריי. כלומר: נלקח ממני. אלא מה? פרצה כזאת סערה, שהליברלים נותרו בלי תיק ביצועי, שאפילו שמיר הבין שהגדיש את הסאה. אז נאלץ רוני לוותר על התיירות. התיק עבר לידי גידעון פת.

אבל אני מוחה נמרצות על הניסיון לפרש כך את עמדותיי המדיניות. מעולם לא הייתי מוזהה עם נושא כפי שאני מוזהה עם הנושא המדיני. אני חושב שרק ילד תמים אינו רואה לאן תוביל היוזמה המדינית. ההיסטוריה מור כיחה שהיכן שהיו בחירות — קמה אחרי-כך מדינה. מי שדוגל במדינה פלסטינית — בסדר גמור. אבל מי שמתנגד לה וטוען שההצעה לא תוביל לכך — זוהר חול בעיני

ובאמת, אני מוכנה להמר, שאיכזור השם "שריר" באוזני מה שמכונה "האיש ברחוב" יגרוור ראשית את שמה של ריבקה שריר, ורק אחרי-כך את שם בעלה.

מישפחת שריר לא נמנתה מעולם עם חביבי-התיקשור רת: היו פירסומים בענייניו של גדי, בנם (לימודים בחו"ל), אביטל, בתם הבכורה (עוזרת פיליפינית), וכמובן בעניין הכלב מוקי (היה או לא היה?). במיוחד ריכזה אליה את האש ריבקה שריר התוססת. רבות נכתב על התערבותה בעבודתו של בעלה, התלוותה אליו, העובדה שהיא מביעה את דעותיה בכל עניין ועניין. אין מה לעשות, את ריבקה שריר — או שאוהבים, או שלא. נקודה. אוהביה יקבעו שהיא פיקחית, שהיא איכפתניקית, כנה, עוזרת לוולת. שונאה יקבעו, לעומת זאת, שהיא שהפילה את בעלה. אלה גם אלה לא יוכלו ל"ביחד" החזק של הזוג שריר. זה מעורר קנאות, או הערות ארסיות, לחילופין. על כל פנים, "זה" קיים.

ביחד, ביחד

לא חיים קורמו, אף לא שושנה ארבל-אלמוזלני עם סצינת-ההתייפחות המפורסמת ליד חדר-ההנחות — הפכו שמות נרדפים למושג "הדחה" כשם שהפך שמו של אברהם ("אברהם") שריר. מי שכיחן עד לפני כמה חודשים כשר כפול והחזיק בתיק בעל נופך זוהר כתיירות ותיק מרכזי במישפטים, צנח בגלילה ושב להיות חבר-כנסת מהשורה. הוא מדיגש שוב ושוב, שגם זה לא הולך ברגל, אבל הפיחות שחל במעמדה של הכנסת בכלל, וחבריה בפרט, מעלה חיובים נוגים למישמע הצהרות שכאלה. הרעיון לראיון בא בשיחה פרטית עם שריר. להפתעתי, הוא ראה את המצב הכללי ואת סיכוייו לשוב לעמדת-כוח באורח מציאותי ביותר, פסימי. אולם מדי כמה מישפטים, הוסיף, "אבל יש לי אשה נהדרת, חברה אמיתית, חברה לחיים! מה כל אלה לעומת זאת!"